

успѣха да ги въспратъ. Духъ тѣ на свобода та се е съхранилъ въ всичката си сила между юнашки ти синове на Сръдния-Гора.

Балкански.

Билъ съмъ тамъ. Улегва на сръдце то, човѣкъ се усѣшта тамъ въ свободенъ край. Турчинъ тѣ е спазилъ странопочитание камъ тия юнаци. Нѣ горки тии! Оградени отъ свои ти гори, тии нѣматъ противъ него освѣтъ Бога и свое то юначество! . . . Отъ никадѣ надѣжда запомощъ . . .

Икономовъ.

Тии са готови. Нека Търново даде знакъ тѣ и юначни ти синове на Сръдния Гора са до послѣдний на нога.

Савовъ.

Съ съшти ти думи Загора и Сливенъ поздравляватъ стара та българска столица.

Балкански.

Търпение то ни наближи до край тѣ си. Търновский революционний комитетъ се произнесе. Братия, идушти петъкъ, вии можете да развѣте знамето на борбата, ти, Икономовъ въ Сръдния Гора, ти, Славовъ, надъ планини ти на Сливенъ. Въ тоя день, сѣнки ти на Асеня и на Симеона ште могатъ засмѣно да изгледатъ около себе. Надъ тѣхни ти гробишта ште стоятъ отмѣстителѣ и свобода та ште произнесе име то имъ . . .

(Излизатъ отъ дѣсно. Влизатъ отъ лѣво Недѣлковъ, Марковъ, Митановъ, Крумовъ, Желѣзовъ и други ти съзаклетници.)

ЯВЛЕНИЕ IV.

Недѣлковъ, Марковъ, Митановъ, Крумовъ,
Желѣзовъ, съзаклетници.

Първий съзаклетникъ.

Тука е прочее?